

nu igjen er foreslaaet at skulle vedtages, saa vil den have et eensidigt og uretfærdigt Præg, og jeg kan da ikke see mig istand til at stemme for den.

Indenrigsministeren: Det Spørgsmaal, hvorefter det væsentligst dreier sig i denne Sag, er vistnok meget vanskeligt at bedømme, og det fornemmelig fordi det ingenlunde er let at oversee, hvorledes Forholdene ville stille sig i Livet. Da jeg havde den Ære at udtale mig om denne Sag under dens anden Behandling her i Thinget, da erkjendte jeg paa den ene Side, at det var meget ønskeligt, at Loven kunde komme ud snart, for at saaledes alle de Bedkommende snarest muligt kunde blive underrettede om den Forandring, som ved Loven tilfugtes i deres Stilling; men paa den anden Side maatte jeg indrømme, at der var Meget, som talte for, at de Arbeidsberettigede kunde behøve en saadan Frist fra den Tid af, da de vidste, at de skulde af med Arbeidet, og indtil 1ste Mai, for at de kunde ordne deres Anliggender. De øvrige Punkter i Udkastet tilod jeg mig at ansee væsentligst som Redactionsforandringer, som der ikke laa nogen syn- derlig Bægt paa; og denne Mening nærer jeg endnu. Jeg søgte at motivere den ved at paa- vise, at Udkastet, saaledes som det var affattet i Folkethinget, meget vel kunde forsvares; thi, naar der er indgaaet Forening, saa vil derved ogsaa være fastsat, fra hvilken Tid af Arbeidet skal ophøre. Det er altsaa kun, hvor der har fundet Kjendelse Sted, at Loven egentlig vil blive praktisk, og der er saaledes efter min Formening intet andet Spørgsmaal, som har væsentlig praktisk Interesse, end det, om man skal fordrø, at Forretningen skal være afholdt inden den 15de Marts, eller om det er nok, at den er afholdt inden den 1ste Mai, for at Arbeidet skal ophøre til den 1ste Mai. Det

er, som jeg tillod mig at udtale, meget vanskeligt i disse Forhold at see, hvorledes de ville stille sig i Livet. Dengang da Afsløningsloven her blev debatteret, ved de Forhandlinger, som derom fandt Sted, kan jeg ikke nægte, at jeg nærede det Haab, at Overgangen fra det tvungne Arbejde til en Pengebetaling vilde i de allerfleste Tilfælde see ved frivillige Overeenskomster, at man i et Forhold, som det ingenlunde er vanskeligt at bedømme, vilde komme hinanden imøde fra begge Sider, at man let vilde finde den rette Maalestof for Arbeidets Værdi og enes om at vedtage den. Jeg maa erkjende, at, saavidt man hidtil kan oversee Forholdene, er dette Haab ikke gaaet i Opfyldelse. Jeg troer ingenlunde, at det alene ligger hos Huusmændene; jeg skulde have Grund til at antage, at der fra Huusmændene paa flere Steder er gjort ikke saa overdrevne Fordringer, som af en æret Landstingsmand nylig blev anført, men ganske taalelige Tilbud, men at der der- imod hos dem, der ere berettigede til at fordrø Arbeidet, er en stor Tilboielighed til at benytte Afsløningsmandene; imedens de tidligere gjerne vare gaaede ind paa en billig Betaling, stige de, saaledes som Sagerne nu staae, at, efterat Loven er kommen ud, skal alt gaae Lovens Bei, de ville ikke indlade sig paa billige Overeenskomster, men ville have Commission, som de kalde det. Nu er det jo naturligt, at, naar der saaledes fremkommer et meget stort Antal Forretninger, vil det blive vanskeliggere at faae dem udført i en saa begrændset Tid; end man fra Forretningen af havde tænkt sig. Jeg erkjender mere end nogen Anden, at det aldeles ikke er ønskeligt, at der i denne Sag gaaes frem med Overilelse; jeg troer virkelig, at de, som raade Huusmændene, ville gjøre vel i at raade dem til ikke at overile sig med at begjere Arbeidet afløst.